

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN
HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE UWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 103:9

Onder redactie van Prof. Dr K. Schilder. — Het nadrukken van de inhoud van dit blad is verboden overeenkomstig de Wet op het Auteursrecht.

Medewerkers: Ds F. A. den Boeft, Helpman; Ds E. T. v. d. Born, Amersfoort; Ds R. H. Bremmer, Zwolle; Ds J. van Bruggen, Assen; Ds D. J. Buwals, Kampen; Prof. P. Deddens, Kampen; Ds L. Dockes, Hilversum; Ds D. van Dijk, Groningen; Ds J. Franke, Rotterdam; P. Groen, Rotterdam; Prof. B. Holwerda, Kampen; H. v. Huizen, Groningen; A. Janse, Breda; Dr P. Jasperse, Leiden; Ds B. Jongeling, Apeldoorn; Ds H. Knoop, Rotterdam; Ds J. Meester, Amsterdam; Mr Dr J. Meulink, Enschede; Ds H. M. Mulder, Kampen; Rudolf van Reest; Dr G. K. Schoep, Den Haag; A. Schilder, Den Haag; Ds H. J. Schilder, Utrecht; Ds J. Smelik, Groningen; Ds J. P. v. d. Stoel, Grootegast; D. Stroo, Bussum; Prof. Dr C. van Til, Philadelphia, Pa, U.S.A.; Prof. C. Veenhof, Kampen; Ds G. Visée, Kampen; Ds C. Vonk, Schiedam; Ds F. de Vries, 's-Gravenhage; Ds D. K. Wielenga, Rotterdam; A. Zijlstra, Groningen.

Alle stukken bestemd voor de Redactie: Prof. Dr K. SCHILDER, Vloedijk 14, Kampen; voor medewerkers: rechtstreeks aan hen of aan de administratie.

Adm.-adres: Oosterbaan & Le Cointre N.V., Goes. Tel. 2424 — Postrek. Nummer 406040 ten name van „DE REFORMATIE“, GOES.

Abonn.: f 4.50 per halfj., buitenl. f 11,— per jaar; losse nummers 20 cent, alles bij vooruitbetaling. Advertentiën: 20 cent per m.m.

INHOUD: Hoofdartikel: De kerk en haar diensten, 9. — Uit de Schrift: Volhardend bidden om recht (Lk 18 vs 7). — Kerkelijk leven: Artikel kerkelijk leven. — Verslagen v. h. Amersfoortse Congres. — 16 of 17? — Brochures de Bondt-Weggemans, 3. — Orgel-offer — Kerk-instituering op Borneo? — Op en om 't kerkplein:

Philatelisten. — Vakwetenschap en Practijk: Chr. geneeskunst en Buchman-beweging, 6. — Lit. en Kunst: Op de keper beschouwd. — Opv. en Onderwijs: De plaats van onze kinderen naar de H. Schrift, 1. — Groninger Brieven. — Perschoon. — Kerknieuws.

De kerk en haar diensten (Art. 28 N.G.B.)

HOOFDARTIKEL

IX Wij gelooven en belijden een kerk „buiten welke geen zaligheid is“

Op den Pinksterdag wordt dus aanyankelijk de nieuwtestamentische kerk losgescheurd uit het historische volk Gods Israël. En die nieuwtestamentische kerk neemt den schat der zaligheid, welke uit de Joden is, mee. De apostelen moeten nu de wereld in om dien schat uit te deelen, predikende het Evangelie aan alle creaturen, en buiten die ambtsdragers, door Christus geroepen tot de Evangelieverkondiging, is er dan geen zaligheid. Zij zijn de dragers van het Woord Gods, en alleen voor wie dat verkondigde Woord geloofd en zo medegebouwd wordt op 't fundament der apostelen, is er zaligheid. De historische wording der kerk, de historische vergadering van allen die Christus gekocht heeft met Zijn bloed, is gebonden aan de prediking van het Evangelie, de ambtelijke verkondiging van 't Woord met bevel van geloof en bekeering. De woorden Gods zijn nu toebetrouwd aan de door Christus geroepen nieuwtestamentische ambtsdragers. De zaligheid is nu uit de apostelen. Hoe zullen zij gelooven in Hem, van Welken zij niet gehoord hebben? en hoe zullen zij hooren, zonder die hun predikt? en hoe zullen zij prediken, indien zij niet gezonden worden? (Rom. 10:14, 15). Zonder zending geen prediking, en zonder prediking geen geloof. Welnu, de apostelen zijn de gezonden. Door hun prediking wordt het geloof gewerkt. Buiten die prediking is er geen zaligheid. Dat is: er is geen zaligheid buiten de ambtelijke verkondiging van het Evangelie, buiten de ambtelijke bediening der verzoening, buiten de kerk in haar ambten en bedieningen.

Buiten het Evangelie van Jezus Christus is geen zaligheid. Maar dat Evangelie hangt niet in de lucht. Het is toebetrouwd aan de apostelen, opdat die het zouden verkondigen, opdat die de verzoening in het bloed van Christus zouden bedienen, opdat die den schat der zaligheid zouden uitdeelen. Dat Evangelie is toebetrouwd aan de nieuwtestamentische kerk, de nieuwtestamentische institutionele kerk, zichtbaar optredend onder de ambten. En zoo is er buiten de kerk geen zaligheid.

Dat Evangelie is door de apostelen overgedragen. Het ambt der apostelen, die getuigen waren van Christus' opstanding, heeft afgedaan. Maar daar zijn andere ambtsdragers gekomen: ouderlingen; ouderlingen, die arbeiden in 't Woord en in de leer, herders en leeraars (1 Tim. 5:17, Efeze 4:11). Aan Timotheus wordt opgedragen: En hetgeen gij van mij gehoord hebt onder vele getuigen, betrouw dat aan getrouwe mensen, welke bekwaam zullen zijn om ook anderen te leeren (2 Tim. 2:2).

De schat der zaligheid, de schat des heils, wordt dus overgegeven aan opvolgers, die getrouw moeten zijn, die dus dien schat ook zuiver moeten bewaren. En zoo komt er apostolische successie in de kerk en krijgt de kerk haar geschiedenis. Die apostolische successie en die kerkgeschiedenis worden nu bepaald door de bewaring van het fundament van apostelen en profeten,

door de bewaring van de leer der apostelen: Voorts, broeders! ik maak u bekend het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat, door hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb (1 Cor. 15:1, 2). Het ambtelijk verkondigde Evangelie moet behouden, bewaard worden. En zoo is er zaligheid.

Maar die bewaring is er niet altijd geweest in de historie. Er treden in de kerk ook kwade herders en valsche leeraars op. De Schrift spreekt er herhaaldelijk van, b.v. 2 Petr. 2:1. Dan komt er verduistering van het Evangelie en vervalsching van het Evangelie. Er wordt aan het Evangelie toegegaan en er wordt van het Evangelie afgedaan. Het Evangelie wordt vermengd met geboden en leeringen van menschen. Dat is niet altijd gemakkelijk te herkennen. De duivel doet zich voor als een engel des lichts. De wolf komt in schaapskleeren. Bovendien is de valsche profetie naar den mensch. Voor 't Juda van Jeremia's dagen was 't aangenamer om te hooren naar de valsche profetie, die sprak van „vrede, vrede!“ (Jer. 6:14), dan om te luisteren naar de woorden van den waren profeet, die sprak van gericht.

Zoo sluip de valsche leer, vervalsching van 't Evangelie de kerk binnen. Dat is in de historie ook metterdaad gebeurd. In de hoe langer hoe meer Roomsche wordende kerk hebben menschelijke leeringen 't Evangelie overwoekerd, en heeft menschelijke heerschappij de heerschappij van Christus verdrongen. Maar de Heere, die beloofd heeft, dat Hij Zijn kerk zal bewaren, geeft reformatie, wederkeer naar Zijn Woord, de reformatie van de zestiende eeuw. Hij verwekt in Zijn genade en trouw mannen, die het bederf der kerk zien, die het licht van het Woord weer op den kandelstaar plaatsen en die oproepen tot wederkeer, tot nieuwe gehoorzaamheid aan het Woord des Heeren, tot wegdoen van alle afgoderij en beeldendienst, om alleen den Heere te dienen in gehoorzaamheid. Toen had de geheele kerk aan dien oproep gehoor moeten geven en zich aan dat Woord des Heeren moeten onderwerpen. Dat gebeurde echter niet. Er werd verharding openbaar, voortgaan in de wegen van eigenwilligheid, verzet tegen het Woord des Heeren. En er ging gebeuren wat Christus Zijn discipelen had voorspeld: Zij zullen u uit de synagogen werpen; ja, de ure komt, dat een iegelijk, die u zal dooden, zal meenen Gode een dienst te doen (Joh. 8:2). „Uit de synagogen werpen“, dat is niet een relletje van een opgewonden troep, maar een officiële ambtelijke handeling: treffen met de tucht, buitensluiten buiten de gemeenschap der kerk. Zoo is met Christus zelf gehandeld. Christus is officieel uitgebannen uit de gemeenschap van het Joodsche volk. Hij heeft geleden buiten de poort der heilige stad (Hebr. 13:12). Zoo gaat het ook met Zijn dienstknechten: Een dienstknecht is niet meerder dan zijn heer. Indien zij Mij vervolgd hebben, zij zullen ook u vervolgen (Joh. 15:20).

De vervalschte kerk is de ware geloovigen gaan uitwerpen en gaan dooden. En daarmee heeft zich ten opzichte van de Roomsche geworden kerk voltrokken, wat ook gebeurd was met de Joodsche kerk, die Christus en Zijn discipelen had uitgeworpen: de Joodsche kerk hield op kerk te zijn, en op den Pinksterdag heeft de Heere publiekelijk de nieuwtestamentische gemeente geproclameerd als Zijn volk, temidden waarvan Hij wilde wonen, door den Heiligen Geest uit te storten niet in den tempel, maar in de plaats waar de apostelen met de nieuwtestamentische gemeente vergaderd waren. De lijn der kerk liep nu verder door over hen. Welnu, iets dergelijks gebeurt ook in de zestiende eeuw. Wanneer de vervalschte kerk de ware geloovigen gaat vervolgen en uitwerpen, gaat treffen met den officiële banvloek, dan houdt zij op kerk te zijn, d.i. vergadering der geloovigen, en dan loopt de lijn der kerk door daar waar de vergadering der geloovigen gevonden wordt. Met de reformatie werd de eene heilige katholieke kerk niet in twee deelen gesplitst, een gezuiverd, ge-reformeerd deel en een ongezuiverd Roomsche deel. Maar de eene heilige katholieke kerk was daar, waar het Evangelie bewaard werd, waar verder gebouwd werd op het fundament van apostelen en profeten, waar het karakter der kerk werd vastgehouden, waar de ware geloovigen niet werden uitgebannen, maar werden vergaderd.

Het Evangelie, waaraan de zaligheid verbonden is, werd bewaard door Gods genade. Maar niet bij Rome, doch bij de kerk der reformatie. Bij Rome was het verduisterd en vervalscht. En onze vaders getuigen van Rome, dat daar niet werd gevonden geloof in den eenigen Zaligmaker Jezus, want ofschoon er nog wel was — dat wordt trouwens steeds minder — een in Hem roemen met den mond, er was een Hem verloochenen met de daad (Heid. Cat. Zondag 11).

Waar was toen de zaligheid? Niet bij Rome, maar bij de kerk der reformatie, die door het zuivere Evangelie der genade de geloovigen vergaderde.

Dit zelfde geldt van elke waarachtige kerkreformatie. Ook in de vorige eeuw, toen sinds geruimen tijd verval in de kerk was binnengeslopen en het Evangelie der genade verduisterd en vervalscht was door 'n evangelie van den braven, godsdienstigen, verlichten mensch, gaf de Heere wederkeer tot de gehoorzaamheid aan Zijn Woord. Ook toen verwekte de Heere mannen, die de gebreken der kerk aanwezen uit het Woord Gods en die opriepen tot uitbanning van alles wat met den wil des Heeren in strijd was. Ook toen werden deze mannen vervolgd en uitgeworpen en werd hun eendrachtigheid aangedaan van de zijde van en op instigatie van de officiële „kerk“ in bond met de overheid van die dagen. Daarmede heeft die officiële „kerk“ het karakter der kerk als vergadering der geloovigen prijsgegeven.

En dit zelfde heeft zich in onze eeuw herhaald, toen ook uitgeworpen werden mannen die de kerk wezen op haar gebreken en opriepen tot reformatie. In die uitwerping van ware Christ-geloovigen zijn de gebonden kerken den weg opgegaan van de Joodsche, de Roomsche en de Ned. Hervormde kerk. En ook in onze eeuw bleef de lijn der kerk doorlopen daar waar het Evangelie zuiver werd bewaard en waar vastgehouden werd aan het karakter der kerk: vergadering der geloovigen. En buiten die kerk, wijl buiten het zuivere Evangelie, is geen zaligheid.

Daarmede roemen we niet in menschen. En wanneer we zoo geloovig spreken van de „ware kerk“, dan zit daarin geen hoogmoed of zelfverheffing, dan is dat alleen maar een roemen en prijzen van den Heere. Die in Zijn genade en trouw nog geen afgesneden zaak met ons heeft gemaakt, maar hier in deze